

1025/2236 - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَمَ بَيْعَ الْحَمْرِ وَالْمَيْتِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ». فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتِ، فَإِنَّهَا يُطْلَى بِهَا السُّقُفُ، وَيُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ، وَيَسْتَصْبِحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: «لَا، هُوَ حَرَامٌ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ: «قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَمَ شُحُومَهَا جَمَلُوهُ، ثُمَّ بَاعُوهُ، فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ».

1025.2236. Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«У фатҳ иили Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Маккадаликларида у зотнинг «Албатта, Аллоҳ ва Унинг Расули хамр, ўлимтик, чўчқа ва бутлар савдосини ҳаром қилди», деяётганларини эшитган экан. Шунда: «Эй Аллоҳнинг Расули! Ўлимтик ёғи ҳақида нима дейсиз? Чунки у кемаларга суртилади, у билан терилар мойланади ва одамлар уни чироқларига ишлатишади», дейилди. Шунда у зот: «Йўқ! У ҳаромдир», дедилар. Шундан кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ яхудийларни ҳалок яксон қилсин! Албатта, Аллоҳ унинг* ёғини уларга ҳаром қилган эди, улар эса уни эритишиди, сўнгра сотиб, пулини ейишди», дедилар».

Изоҳ: Шориҳларнинг таъкидлашича, «унинг ёғини» деганда икки хил маънони тушуниш мумкин: а) ўлимтикнинг ёғи. Бу айни сўралган масалага мос келади; б) мол ва қўйнинг айрим ёғларидан бошқа ёғлар. Ушбу мазмундаги бошқа ҳадисларда ҳам умумий равища ҳайвон ёғи деб айтилган, ўлимтик ёғи деб қайдланмаган. Бунда ҳаром қилинган ёғ эритиши билан ҳалол бўлмаслиги ҳамда унинг савдоси ва ҳар қандай истеъмоли дуруст эмаслиги назарда тутилган бўлади.



NUBUVVAT MARVARIDLARI